

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az Unió és a kelet-európai partnerországok között a 2014–2020 közötti időszakra szóló Európai Szomszédosági Támogatási Eszköz révén megvalósuló szorosabb partnerségi viszony kialakításáról

(2015/C 315/01)

AZ EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS,

- tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés 2011. május 3-i alapító okiratára,
  - tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó, 2013. november 28–29-i vilniusi csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,
  - tekintettel az Unió és a keleti partnerség országai közötti kapcsolatok értékeléséről és a prioritások meghatározásáról szóló 2014. március 12-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
  - tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az „Európai szomszédosságpolitika: a partnerség erősítése felé” című, 2013. március 20-i közös közleményére,
  - tekintettel az Európai Szomszédosági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2013. december 11-i európai parlamenti jogalkotási állásfoglalásra ⁽³⁾,
  - tekintettel az „Európai szomszédosságpolitikáról: a partnerség erősítése felé. Az Európai Parlament álláspontja a 2012. évi jelentésekről” című 2013. október 23-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
  - tekintettel az Európai Parlamentnek az európai szomszédosságpolitika és keleti dimenziója felülvizsgálatáról, valamint az Örmény Köztársaságról, az Azerbajdzsán Köztársaságról, a Belarusz Köztársaságról, Grúziáról, a Moldovai Köztársaságról és Ukrajnáról szóló állásfoglalásaira,
  - tekintettel az Európai Uniónak és az Örmény Köztársaságnak a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és Edward Nalbandian örmény biztonságpolitikai és külügyminiszter által 2013. november 29-én, Vilniusban elfogadott közös nyilatkozatára,
- A. mivel a keleti partnerség az Európai Unió és kelet-európai partnereinek közös törekvése nyomán jött létre 2009-ben azzal a fő céllal, hogy a kölcsönös érdekek, kötelezettségvállalások, felelősségvállalás és a közös szerepvállalás alapján elősegítse a politikai társulást és a gazdasági integrációt;
- B. mivel a keleti partnerségben részt vevő államok kölcsönösen elkötelezték magukat az alapvető értékek, a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a jó kormányzás, valamint a piacgazdaság és a fenntartható növekedés elvei mellett;

⁽¹⁾ 2015. március 17-én Jerevánban, Örményországban elfogadott állásfoglalás.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0229.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0567.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0446.

- C. mivel bár a 2013 novemberében Vilniusban megrendezett keleti partnerség csúcstalálkozón számos vívmány és új megállapodás született, továbbá előrelépés történt a szorosabb kapcsolatok kialakítása irányában, a találkozót beárnyékolta egyes partnerországok azon döntése, hogy a tárgyalások sikeres lezárása ellenére nem kívántak társulási megállapodást kötni az Unióval;
- D. mivel az ukrán elnök vilnusi döntése nyomán tömeges tüntetésekre került sor a Majdan téren, amelyeket 2014-ben az ország számára drámai eseménysorozat követett, különös tekintettel a februárban több száz ukrán állampolgár halálát követelő tüntetéshullámra, márciusban a Krím-félsziget Oroszország által történő illegális bekebelezésére, majd tavasztól kezdődően az újabb kelet-ukrajnai konfliktus kezdetére és súlyosbodására az Oroszországi Föderáció közvetlen katonai jelenlétével és a szakadároknak nyújtott segítségével, aminek következtében több mint 6 000 ember veszítette életét;
- E. mivel az Oroszországi Föderáció által gyakorolt katonai és gazdasági nyomás ellenére egyrészt az Európai Unió, másrészt Grúzia, Moldova és Ukrajna kétoldalú társulási szerződéseket írt alá, majd később ratifikált, beleértve a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokat;
- F. mivel az Unió és Fehéroroszország tárgyalásokat kezdett a vízumkönnyítési és visszafogadási megállapodásokról, ezáltal lehetővé téve az emberek közötti kapcsolatok előmozdítását; mivel azonban az Unió és Fehéroroszország közötti politikai és gazdasági párbeszéd újraindítása az összes további fehérorosz politikai fogoly feltétel nélküli szabadon bocsátásán, valamint politikai és polgári jogaik tekintetében történő teljes körű rehabilitációján múlik;
- G. mivel a partnerországoknak – Fehéroroszország kivételével – szakadár mozgalmakkal és területvitákkal kell szembenéznük, amelyekben Oroszország vagy közvetlenül érintett, vagy jelentős befolyást gyakorol rájuk;
- H. mivel Grúzia és Moldova területén illegális szakadár rezsimek jöttek létre; mivel Oroszország bekebelezte az Ukrajna területén lévő Krím-félszigetet, és a szakadár és a hivatalos kijevi erők közötti fegyveres összecsapások továbbra is folytatódnak Délkelet-Ukrajnában;
- I. mivel az Unió, valamint a szomszédos eurázsiai országok, különösen Oroszország piacaihoz való hozzáférés létfontosságú a partnerországok és gazdaságaik számára; mivel a partnerországok egyes ipari ágazatai továbbra is a volt Szovjetuniótól örökölt termelési láncoktól függenek, aminek következtében gazdaságilag az Oroszországi Föderációhoz kötődnek; mivel az Oroszországi Föderáció, Kazahsztán és Fehéroroszország alkotta vámunió más partnerországokra történő kiterjesztését és az Eurázsiai Uniót nem a keleti partnerség gazdasági komponensével konkuráló projekteknek kell tekintetni, amíg a partnerországok szabadon dönthetnek arról, hogy melyik szervezethez kívánnak csatlakozni; mivel erőfeszítéseket kell tenni az együttműködés erősítésére és a két gazdasági térséget kompatibilissé kell tenni annak érdekében, hogy a keleti partnerség országai teljes mértékben kiaknázhassák a lehetőségeiket;
- J. mivel 2014 áprilisában és júliusában az Unió korlátozó intézkedéseket vezetett be Oroszországgal szemben, és 2014 szeptemberében megerősítette azokat annak érdekében, hogy változást idézzon elő az Ukrajna szuverenitását és területi integritását sértő és a keleti térséget destabilizáló agresszív, kalandor orosz fellépések tekintetében;
- K. mivel 2014 augusztusában egyrészt az Unió korlátozó intézkedései, másrészt a társulási megállapodás miatti megtorlásként Oroszország úgy döntött, hogy embargót vet ki az Unióból, valamint más nyugati és egyes partnerországokból származó mezőgazdasági és élelmiszertermékekre;
- L. mivel 2014 volt az uniós európai szomszédságpolitika és konkrét keleti dimenziójának végrehajtására vonatkozó, 2020-ig tartó megújított programozási és pénzügyi keret első éve;

Új távlatok a 2014–2020-as időszakra a keleti partnerség első eredményeire építve

1. hangsúlyozza, hogy 2009-es létrehozása óta a keleti partnerség számos konkrét és kézzelfogható eredményt ért el, amelyek kölcsönösen előnyösek voltak mind az Unió, mind a partnerországok társadalmi számára és a politikai, gazdasági és kulturális együttműködés különböző szintjein létrejött több megállapodás formájában valósultak meg, amelyek az érintett felek által biztosított megfelelő szintű támogatás esetén jelentős fejlesztési potenciállal rendelkeznek;

2. üdvözli, hogy a vilniusi csúcstalálkozó résztvevői megerősítették a keleti partnerség elvei, azaz elsősorban a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a demokrácia iránti alapvető elkötelezettségüket; hangsúlyozza, hogy ezeket az elveket tiszteletben kell tartani;
3. oszttja a vilniusi csúcstalálkozó résztvevőinek álláspontját, mely szerint valamennyi partnernek szabadon kell döntenie az Unióval és a keleti partnerséggel folytatott kapcsolatokra vonatkozó törekvéseiről és céljairól a differenciálás elvének megfelelően; ebben az összefüggésben emlékeztet rá, hogy a keleti partnerség önkéntes projekt, amely tiszteletben tartja a részt vevő államok szuverén döntéseit és kapcsolataik szorosabbra fűzését, továbbá hogy a stabilitás és jólét tekintetében mindennek előnyösnek kell lennie számukra és ezenfelül valamennyi európai számára;
4. üdvözli az Unió, valamint az Ukrajna, Moldova és Grúzia közötti társulási megállapodások, köztük a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások aláírását; sürgeti az Unió tagállamait, hogy hamarosan ratifikálják e megállapodásokat; hangsúlyozza, hogy a szociális és környezeti dömping elkerülése érdekében a megállapodások valamennyi részét végre kell hajtani és releváns reformokat kell elfogadni az összes érintett területen; sürgeti az összes felet, hogy a társulási menetrendnek megfelelően folytassa a reformokat, és felhívja az Európai Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy nyújtsanak segítséget e reformok megvalósításában; sürgeti az uniós tagállamokat, hogy osszák meg az alapvető értékeken és a jogállamiságon alapuló demokratikus rendszerek és reformok kialakításának folyamatával kapcsolatos gazdag tapasztalataikat, különös tekintettel azon tagállamokra, amelyek egyrészt az uniós integrációval kapcsolatos tapasztalataikra, másrészt a partnerországokkal fenntartott szoros kapcsolataikra építhetnek; sürgeti a partnerországok kormányait, amelyek társulási megállapodást, és ezek keretében mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodást írtak alá az Unióval, hogy – többek között helyi szinten – szervezzenek nyilvános vitákat és tájékoztatási kampányokat a civil társadalmi szervezetek, köztük a civil társadalmi fórumok nemzeti platformjai aktív bevonásával, mivel a megállapodások tartalmának és hatásainak részletes megismerése sikerük szempontjából kimagaslóan fontos;
5. elítéli az Oroszország által Kelet-Ukrajnában alkalmazott közvetlen és közvetett katonai agressziót és a Krím-félsziget illegális bekebelezését válaszul Ukrajna azon szuverén döntésére, hogy előrelépést kíván tenni az európai perspektívában; sürgeti az Oroszországi Föderációt, hogy tartsa tisztelben Ukrajna nemzetközileg elismert szuverenitását, vonja ki csapatait, hagyjon fel a szakadárók támogatásával Kelet-Ukrajnában és tartsa tiszteletben a számos nemzetközi, többoldalú és kétoldalú szerződést, beleértve az ENSZ Alapokmányát, a Helsinki Záróokmányt és az 1994-es budapesti memorandumot, amelyek valamennyi válság esetén diplomáciai megoldást, valamint a fegyveres agresszió minden formájának és más államok beavatkozásának elkerülését szorgalmazzák; sürgeti Oroszországot, hogy fejezze be az oroszok és ukránok közötti etnikai gyűlöletkeltésre irányuló információs háborút; valamennyi fél részéről teljes körű együttműködést követel az MH17-es járat lelövésével kapcsolatos nyomozásban, és hangsúlyozza, hogy a felelősöket törvény elé kell állítani; elítéli továbbá az Oroszország által az Unióval és több partnerországgal szemben bevezetett kereskedelmi korlátozásokat; támogatja az Unió Oroszországgal szembeni korlátozó intézkedéseit és ragaszkodik azok fenntartásához mindaddig, amíg Oroszország nem tartja be a minszki megállapodásokat vagy nem foglal el konstruktív álláspontot a kelet-ukrajnai konfliktus békés rendezésének megvalósítása tekintetében; elítéli a szakadárók által ellenőrzés alatt tartott donyecki és luhanszki területeken tartott és Oroszország által elismert illegális, alkotmányellenes és jogszerűtlen választásokat, amelyek fenyegetést jelentenek Ukrajna egységére nézve és akadályozzák a békefolyamatot; sürgeti az orosz hatóságokat, hogy haladéktalanul engedjék szabadon az elrabolt és Oroszországban illegálisan fogva tartott Nágya Szavcsenkót;
6. elítéli az Oroszországi Föderáció és Abházia közötti, szövetségi és stratégiai partnerségi szerződés 2014. november 24-i aláírását, valamint Oroszország azon szándékát, mely szerint 2015-ben a szorosabb kapcsolatokról szóló szerződést kíván aláírni Csinvali szakadár térséggel; hangsúlyozza, hogy ezek a lépések súlyos fenyegetést jelentenek a térség stabilitására és biztonságára, súlyos kockázatokat generálnak a Grúzia és az Oroszországi Föderáció közötti kapcsolatok normalizálására irányuló erőfeszítések tekintetében, és ellehetlenítik a genfi nemzetközi tárgyalásokat; sürgeti az Oroszországi Föderációt, hogy tartsa tiszteletben a nemzetközi jog alapelveit és Grúzia területi integritását és tegyen eleget a Grúzia és Oroszország közötti 2008-as fegyverszüneti megállapodásnak;
7. kiemeli, hogy az Unió feladata, hogy egyértelműen meghatározza azon kilátásokat, amelyeket a partnerországok törekvéseire és európai perspektívájára adandó válaszként kíván felkínálni; sajnálatosnak tartja, hogy Oroszország ez idáig geopolitikai befolyási övezetére nézve csupán fenyegetésnek tekintette e törekvéseket és a keleti partnerséget; megjegyzi, hogy a vámunió és a 2015 januárjában hatályba lépett Eurázsiai Gazdasági Unióról szóló szerződés a részes felek közötti olyan gazdasági integrációs folyamatot feltételez, amely nem összeegyeztethető a társulási megállapodásokkal és gazdasági komponenseikkel (a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokkal); sürgeti az Oroszországi Föderációt, hogy tartózkodjon biztonságra és energiaellátásra vonatkozó gazdasági nyomásgyakorlástól és fenyegetésekről, és tartsa tiszteletben szomszédainak azon jogát, hogy szabadon dönthessenek politikai és gazdasági sorsukról; ismételten felhívja az Oroszországi Föderációt, hogy valósítsa meg a konfliktus tárgyalóasztalnál történő békés rendezését;

8. úgy véli, hogy az Európai Unió eszméi ihlette és 2015 januárjában hatályba lépett vámunió létrehozása és az Eurázsiai Gazdasági Unióról szóló szerződés csak akkor lehet előnyös a részt vevő országok számára, ha az Oroszországi Föderáció tartózkodik attól, hogy a biztonsággal és energiaellátással kapcsolatos gazdasági nyomás és fenyegetések útján kényszerítse az országokat a csatlakozásra és lehetővé teszi szomszédai számára, hogy szabadon dönthessenek politikai és gazdasági sorsukról; megjegyzi, hogy az új struktúrák nem egyeztethetők össze a társulási megállapodásokkal és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokkal, és hangsúlyozza, hogy a jövőben meg kellene találni az együttműködés és a kommunikáció csatornáit, mivel a két fél országai közötti kereskedelmet és jó viszonyt mindenképp biztosítani kell;
9. megjegyzi, hogy az Európai Szomszédági Támogatási Eszköz (ENI) lehetőségeket rejt magában, hogy ösztönözze a fokozottabb együttműködést azon országokkal, amelyek még csak ezután fognak majd társulási megállapodást aláírni az Unióval és a lehetőségek megvalósítása érdekében fokozottabb erőfeszítéseket sürget;
10. úgy véli, hogy a keleti partnerség 2015 májusában Rigában tartandó csúcstalálkozásának meg kellene erősítenie a keleti partnerséget, ahol is szorosabbra kellene fűzni az Unió és a partnerországok közötti politikai és gazdasági kapcsolatokat, valamint el kellene mélyíteni és tovább kellene fejleszteni a partnerek közötti két- és többoldalú kapcsolatokat; sürgeti az Uniót és a partnerországokat, hogy továbbra is maradjanak következetesek a keleti partnerség eredeti elképzelésének megvalósításakor, ugyanakkor összpontosítsanak azon reformok végrehajtására, amelyek változásokat idéznek elő a társadalmakban és erősítik a népek közötti kötelekeket;
11. a politikai társulást, a demokratikus reformokat, az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat, a közintézmények kapacitásának megerősítését és az igazságszolgáltatás függetlenségét, a korrupció elleni küzdelmet, az energiabiztonság és az emberek közötti közvetlen kapcsolatok megerősítését, valamint az oktatás területén folytatott együttműködést olyan kulcsfontosságú prioritásoknak tartja, amelyek tekintetében az Uniónak és partnereinek fokozottabb erőfeszítéseket kellene tenniük és eredményeket kellene elérniük a rigai csúcstalálkozáson;
12. sürgeti az Uniót, hogy a feltételek teljesülése esetén haladéktalanul hozzon létre rövid távú tartózkodás céljából történő vízummentes utazásra vonatkozó szabályokat azon partnerországokkal, amelyek elkötelezték magukat vízumliberalizációs cselekvési tervek iránt és végrehajtották azokat; hangsúlyozza a vízumliberalizációs cselekvési tervek elindításának fontosságát azon országok esetében, amelyek előrelépést értek el az Unióval kötött vízumkötésmentesítési és visszafogadási megállapodások végrehajtásában; hangsúlyozza a vízumrendszerekkel és mobilitási partnersegekkel kapcsolatos együttműködés fontosságát, ami elősegítheti a társadalmak egymáshoz közelítését és a polgárok között elterjesztheti az ugyanazon értékközösséghez tartozás érzését;
13. hangsúlyozza, hogy az Unió és a partnerországok közötti szorosabb kapcsolatok feltétele a demokratikus reformok és a jogállamiság minőségének területén elért kézzelfogható eredmények, továbbá az állami intézmények irányításában, valamint a politikai élet és az igazságszolgáltatás területén elért pozitív fejlemények; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy egyes partnerországokban a kormány és az ellenzék közötti konfrontáció sajnálatos tendenciái tapasztalhatók; sürgeti a kormányokat, hogy tartózkodjanak a politikai megtorlásoktól és a szelektív igazságszolgáltatástól, és megfelelő módon orvosolják az Európai Parlament, az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) és egyéb nemzetközi intézmények által megfogalmazott konkrét aggályokat;
14. javasolja, hogy az Unió és a partnerországok dolgozzanak ki fokozottabban stratégiai és eredményorientáltabb megközelítést azon programokban, amelyeket közösen terveznek meg és hajtanak végre; úgy véli, hogy az ágazati együttműködési stratégiák megvitatásának miniszteri megbeszéléseken kellene lezajlani, és hogy a keleti partnerségi platformoknak és szakértői bizottságaiknak aktívabb szerepet kellene játszaniuk e stratégiák előterjesztésében, kialakításában és felülvizsgálatában;
15. hangsúlyozza a keleti partnerségen belül a fiatalokat, hallgatókat, tudósokat és kutatókat célzó együttműködési programok és csereprogramok megerősítésének fontosságát; elégedettséggel jegyzi meg, hogy az ezekre a területekre vonatkozó uniós programok, nevezetesen az Erasmus+ és a Horizont 2020 kutatási és innovációs keretprogramon belüli Marie Skłodowska-Curie-cselekvések további lehetőségeket kínálnak a kutatói mobilitás és a fiataloknak szóló ösztöndíjak bővítésére a partnerországokban; üdvözlí az első ízben 2013-ban megrendezett Euronest Scola program és az először 2014-ben lezajlott Keleti Partnerség – Fiatal Vezetők Fóruma sikerét, és javasolja az ilyen típusú rendezvények rendszeres megszervezését; szorgalmazza továbbá a kulturális fejlesztésre és közös kulturális eseményekre vonatkozó közös támogatási programok bevezetését, és javasolja egy közös havi tájékoztató füzet kiadását angolul és a partnerországok nyelvein, amely közvetlenül tájékoztatná a partnerországokban élőket az Európai Unióról és az európai gondolatról, és egyértelmű információkat tartalmazna e partnerországok Unióval fenntartott kapcsolatairól;

A keleti partnerség céljainak megvalósítása a 2014–2020-as időszakra vonatkozó új Európai Szomszéd-sági Támogatási Eszköz végrehajtásával

16. üdvözli a 2014–2020-as időszakra vonatkozó Európai Szomszéd-sági Támogatási Eszköznek az európai szomszéd-ságpolitika keleti dimenziójának teljes körű figyelembevételével történt elfogadását, aminek az érintett lakosság számára konkrét és látható javulásokat kell eredményeznie;
17. sajnálattal veszi tudomásul az Európai Szomszéd-sági Támogatási Eszköz költségvetésének a Bizottság eredeti javaslatához képest történt jelentős mértékű csökkentését; a szűkös források legmegfelelőbb felhasználása érdekében az európai szomszéd-ságpolitikáért felelős biztossal folytatandó szoros párbeszédet sürget; úgy véli, hogy fenn kell tartani az Európai Szomszéd-sági Támogatási Eszköz keleti és déli részei közötti egyensúlyt azáltal, hogy az eszköz együtt-működési előirányzatainak 40 %-át a keleti térség számára különítik el; sürgeti a Bizottságot, hogy annak érdekében, hogy a partnerországok teljes mértékben ki tudják használni az Európai Szomszéd-sági Támogatási Eszköz keretében rendelkezésre álló forrásokat, nyújtson segítséget számukra adminisztratív kapacitásaik megerősítésében;
18. megjegyzi, hogy a forrásokat kiegyensúlyozottabban kell a partnerországok között elosztani, ugyanakkor el kell ismerni, hogy jobb projektjavaslatok szükségesek a keleti partnerek részéről; alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Bizottság és a partnerkormányok több helyi szereplőt ösztönözzenek és támogassanak a tekintetben, hogy projekt-jeikhez ENI-támogatásokra pályázzanak és ezekből részesüljenek;
19. hangsúlyozza a felelősségvállalás és a kölcsönös elszámoltathatóság elveinek fontosságát az ENI keretében megvaló-suló nemzeti programok középtávú tervezése és végrehajtása során; úgy véli, hogy a siker zálogát részben az Unió és a partnerországok által elfogadott és kölcsönösen kötelező érvényű kötelezettségvállalások jelentik;
20. javasolja, hogy ellentétben a 2007–2013-as időszakkal, fokozottabb erőfeszítéseket kell tenni a partnerországoknak történő segítségnyújtás terén annak érdekében, hogy ténylegesen végre tudják hajtani az újonnan bevezetett jogszabályokat és meg tudják szilárdítani az uniós jognak és normáknak megfelelően a demokrácia és a jogállamiság megerősítéséhez szükséges reformokat; emlékeztet rá, hogy az uniós segítségnyújtás bővítése előtt a fentiek végrehajtásával kapcsolatban hiteles eredményeket kell felmutatni;
21. sürgeti a Bizottságot és a partnerországokat, hogy a nemzeti cselekvési tervek és a 2014–2015-ös több országra kiterjedő regionális programok keretében jelöljenek ki korlátozott számú prioritást hatásaik maximalizálása, valamint kézzelfogható és mérhető eredmények elérése érdekében;
22. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó stratégiát a Fehéroroszországgal fenntartott kapcsolatokra, melynek célja a kölcsönös megértés elősegítése, valamint az ország modernizálása és demokratizálása; úgy véli, hogy egy ilyen stratégiának egyrészt a fehéroroszországi reformokra vonatkozó prioritási területeket kell tartalmaznia az európai szomszéd-ságpolitika keretében fenntartott kapcsolatok és hatékony együttműködés javítására, másrészt a többért többet elven kell alapulnia;
23. pozitívnak tartja az ENI végrehajtására vonatkozó azon rendelkezéseket, amelyek ösztönzőalapú és testreszabott megközelítésen alapulnak; úgy véli, hogy ezek megfelelő módon a többért többet elven alapulnak, amely ez idáig csak korlátozott mértékben valósult meg; hangsúlyozza, hogy a „többért többet” elvből a „kevesebért kevesebbet” elv is következik, amelynek alkalmazása abban az esetben indokolt, ha az érintett országok nem hajlandóak végrehajtani a szükséges reformokat; álláspontja szerint azonban fenn kell tartania a regionális megközelítést, konkrétan a többoldalú kapcsolatok, valamint a határon átnyúló együttműködési projektek és platformok fejlesztésével; ezzel összefüggésben üdvözli, hogy az ENI költségvetésének 10 %-át a több országot érintő ernyőprogramokon keresztül azon partnerországok számára irányozzák elő, amelyek előrelépést érnek el a mélyreható és fenntartható demokrácia kialakítása és megszilárdítása tekintetében és ez a célt szolgáló, elfogadott reformok végrehajtásában;
24. elégedetten veszi tudomásul, hogy az ENI egyedi nemzeti cselekvési tervekre vonatkozó pénzügyi előirányzatai akár 20 %-os eltérést is elérhetnek, ami az ENI végrehajtásában nagyobb fokú differenciálás alkalmazását teszi lehetővé;
25. javasolja, hogy a partnerországoknak uniós jogszabályokhoz és normákhoz való közelítésre irányuló erőfeszítéseit az Unió részéről kísérje arányos technikai segítségnyújtás annak érdekében, hogy biztosítható legyen az uniós vívmányok valamennyi részének gördülékeny és fokozatos átvétele, és azért, hogy mind a gazdaságok, mind a lakosság számára konkrét és látható előnyöket hozzon;

26. hangsúlyozza, hogy az uniós segítségnyújtásnak meg kell céloznia a partnerországokon belüli regionális gazdasági és társadalmi eltérések orvoslását is, mivel a projektek igen gyakran egyetlen térségre vagy a fővárosra összpontosulnak, míg a távoli térségekben élők nem részesülhetnek az ilyen projektek előnyeiből, és zömében nem ismerik meg az európai uniós integrációs folyamat előnyeit;
  27. sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy a partnerországokkal kapcsolatos együttműködési és támogatási politikákat egységes és hatékony módon, illetve más nemzetközi vagy nemzeti adományozókkal összehangoltan hajtsák végre; határozottan sürgeti őket, hogy a partnerországokban megvalósuló fellépések és projektek programozását közösen végezzék; szorgalmazza az ENI által finanszírozott projektek, valamint más uniós finanszírozású eszközök és a keleti partnerség országai számára nyitott uniós programok megerősített összehangolását és a köztük levő szinergiák erősítését, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a bevett formák, mint az adományozói/befektetői konferenciák, munkacsoportok, az Unió küldöttségei és a tagállamok nagykövetségei közötti helyszíni kommunikáció stb. nem tévesztetik szem elől az elfogadott szakpolitikai célkitűzéseket;
  28. hangsúlyozza a civil társadalomnak a partnerországokban a politikai párbeszédhez és a demokratikus reformfolyamathoz történő hozzájárulásban betöltött jelentős szerepét; javasolja, hogy az Unió partnerországokbeli civil társadalom iránti politikai elkötelezettsége tükröződjön az ENI programozásában;
  29. sürgeti a keleti partnerség országainak parlamentjeit, hogy járuljanak hozzá a vitákhoz, és hívják fel a nyilvánosság figyelmét a 2014–2020-as időszakra vonatkozó új Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz keretében zajló folyamatokra és főbb eredményekre az uniós programok láthatóságának az egyes országokban való növelése tekintetében;
  30. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az Európai Parlament elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az európai szomszédságpolitikáért és a csatlakozási tárgyalásokért felelős biztosnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, valamint a tagállamok és a kelet-európai partnerek kormányainak és parlamentjeinek.
-